

FÖLISMERÉS

*A város végre megköt benned és
teljesen otthonos már idegedben,
tudatod képernyőjén is egész.*

*S időnként mégis szinte védhetetlen —
érheti kancsal számkivettetés,
ha szólal, munka közben vagy egészen
váratlanul a körút meredek
hangzavarában szólal benned és
van úgy, hogy hangverseny igézetében,
és elnémulnak mind a hangszerek,
ha szólal az a hang, s oly messzire
ragad hívása, hogy egyszeriben
más lesz az elhagyottak felszíne,
s a jelenségek bolydult szövedéke
csillogni kezd, amint egyszeri fényben
vetül a gyermekkor galambduca —
valami múlhatatlan lengi be
az aurorálisban lelkezett,
az ott csirázott, zsendült lényeket
a visszaváltó tér-mozgás-idő
és vektorai vonalaiban
kötelmi képletét fölismered —*

*üzenetében érvényt nyert ide:
mit hoztál, nem szakadhat semmibe
a bölcsőhely indákkal rögzítő,
hűséggel újuló erőtől.*

TENGERSZEM

*Madár ha éri: borzong,
ha felhő: elfehérül,
rendhagyó kémlelésből,
szemedtől behomálylik:
ne vallasd — titka orvság
e tő különvá'óság,
fancsali félöröklét.*

*Csípődre les szünetlen
féltékeny szenvedélye —
ne lépj vizébe: élő
varázst megkétszerezve
egyszeri áldozattá
ronthat, ha megkísérted:
kontár az oktalanság.*

*Dőlj le a parti fűbe
s tüzedet pazarolván,
idegtelen nyugalmát
nehogy tengerre réveszd,
síkölyöd öld hajamba
tűnékeny többlet örvén
gyönyörre gyúlt ígézet.*

Durmitor, 1973 nyara

A VÁROMÁNYOS

Visszapillantás Dubrovnikra

*Polgárai sugallták
s a knéz is így akarta:
töröktől vett nyugalmát
váltaná színaranyra.
Tengert és szabadságot!*

Sugaras öble partfokán
e kettős kincsre vágyott
e kék kötényű, hetyke
szép reneszánsz menyecske.
S munkálkodott! Hatalmát
s derűs munkája hasznát
idő és tenger birtokán
mérte és sosem pártosan,
szabad szelleme védte
gyarapodó esélyre
az Adria e dalmát
mosolyú várományosa —

Tűnődöm, s szinte látom,
kezét hab csipejére
a tiszta láthatáron
a bizalom tetette
s költőit sem feledve,
csupa derű tekintetét
nyugat felé szegezve
figyelte: meddig bírja még
vizek kalmári versenyét
a hanyatló Velence.

Dubrovnik, 1973 nyarán

KOPONYATORONY

Emlékmű: torzult vakdüh.

Megtorlás koponyákból
rakta — fennen meredne
bosszú és rettenet:

a hanyatló erőszak
kötőanyaga benne.

Maradandón világol
a járomcsontok élén
a zsarnokok ellen
fogant rendíthetetlen
látnokiség.

Niš, 1973.